

РЕШЕНИЕ

№ 7126

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 09.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8000** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу РА №Р-22002218005168-091-001/06.06.2019г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №116/22.01.2020г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Според жалбоподателя РА е незаконосъобразен, необосновен и недоказан, издаден в нарушение на съществени процесуални правила и материалния закон. припаднатият данъчен кредит по фактурите е за период, който не влиза в предмета на ревизията. Доставката не е била развалена, а напротив завършена е, тъй като е установено, че стоките са получени и дори е извършена последваща доставка на същите. В данъчен период м. 005.2014г. не е настъпило и не е доказано основание за корекция на ползвания данъчен кредит. От подписаното споразумение се установява, че доставката не е развалена, а е уговорено нейното завършване, включително са признати платените на доставчика авансово суми. Доставчикът по получените аванси е начислил данък, който не се оспорва от ревизиращите, а чрез извършената корекция се нарушават основните принципи на ДДС като многофазен и некумулятивен данък. Във връзка с доставките от [фирма] е извършено и доказано плащане на цената, начислен е данъка, доставчикът изрично е приел сделката и плащането, а разсъжденията на органите по приходите, че офертата е била представено от лице без представителна власт са без правна стойност, тъй като правото на данъчен кредит

законосъобразно е възникнало.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща представител. Ответникът – Директорът на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Н. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана по съображенията подробно развити в потвърдителното решение на директора на дирекция ОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия от 31.08.2018г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 01.05.2014г. до 31.05.2014г., от 01.07.2014г. до 31.10.2014г., от 01.01.2015г. до 31.01.2015г., от 01.09.2015г. до 31.11.2016г. Ревизията е повторна във връзка с Решение №1274/23.08.2018г. на директора на дирекция ОДОП. За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад №Р-22002218005168-092-001/07.03.2019г., срещу който не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218005168-091-001/06.06.2019г., издаден от С. К. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията /Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г./ и А. К. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С ревизионния акт на дружеството са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 214 717,57 лв. и лихви в размер на 75415,14лв. Извършена е корекция на ползвания данъчен кредит на основание чл. 78 от ЗДДС по издадени фактури от [фирма] в размер на 77 923,53 лв. за м. 05.2014г., за които е преценено, че сделките са развалени и е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма] в размер на 136 792,85лв. за м. 11.2016 г. във връзка с авансови плащания. Дейността на жалбоподателя е търговия на дребно и едро с потребителска електроника, офис техника, компютърни и телекомуникационни системи от търговски обект, находящ се [населено място]. [фирма] има подадени уведомления по чл. 62 от КТ за 2 наети лица на трудови договори на длъжност „технически сътрудник“. С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане в хода на ревизията органите по приходите са предприели процесуални действия, резултатите от които са подробно описани в ревизионния доклад. На ревизираното лице са връчени 2 ИПДПОЗЛ, представените документи и обяснения са подробно описани и коментирани в РД.

Извършени са насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма] – преки доставчици на ревизираното дружество, като протоколите се явяват приложения на РА. Изискана е информация и от други задължени лица - [фирма] и Агенция „Митници“. С протокол от 15.02.2019г. са приобщени доказателства и документи от първото ревизионно производство на дружеството.

1. Относно фактурираните доставки от [фирма].

Ревизираното лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по 3 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставката „авансово плащане“ в размер на ДО 389 617,60 лв. и ДДС в общ размер на 77 923,53 лв. Фактурите са издадени през м. 03.2013г., м. 07.2013 г. и м. 11.2013г. При насрещната проверка на [фирма] е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 15.03.2013г. и deregистрирано на 29.02.2016г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. По реда на чл. 32 от ДОПК му е връчено ИПЗПОЗЛ. Документи и обяснения не са

представени.

От ревизираното лице са представени копия на получените фактури с предмет на доставката – авансово плащане. Представени са документи за извършено плащане в общ размер на 467 541,13 лв. /ДО 389 617,63 лв. и ДДС 77 923,53 лв./, аналитичен дневник на сметка 4022 Доставчици по аванси и Тристранно споразумение №1407/31.05.2014г. между [фирма], [фирма] и С. Т. Т. Со Л.. Тристранното споразумение документира съгласие [фирма] да плати на С. Т. Т. Со Л.. задължение на [фирма], във връзка с доставка на стоки към жалбоподателя в размер на 72 848,80 Е.. Посочено е, че в резултат на това цялата дължима сума от [фирма] към [фирма] в размер на 272 057,13 Е. се счита за платена и жалбоподателят е получил стоките от С. Т. Т. Со Л..

Прието е от ревизиращите, че с тристранното споразумение се променя уговорената цена по двустранния договор между [фирма] и [фирма]. От обща стойност по предварителен договор в размер на 199 208,33 евро /389 617,63 лв./ като авансово плащане за стоки се договаря общо 272 057,13 евро, което е цялата дължима сума за доставката на стоките получени по Митническа декларация /МД/ №14АТ520300INJY77R8/06.05.2014г. на стойност 272 057,13 евро при оформен митнически режим 4200. Въз основа на инвойс №2014-000256/27.03.2014г. е издаден Протокол №11/27.03.2014г. за осъществен В. на стойност 53 2097,50 лв. и начислен ДДС 106 419,50лв. /общо 638 517,00 лв./ Протоколът е включен в дневник продажби и покупки за данъчен период м.05.2014г.

Констатирано е, че договорената, платената и вписаната в инвойс №2014-000256/27.03.2014г. сума в общ размер на 272 057,13 евро по тристранното споразумение се различава от определената данъчна основа и дължимо ДДС от митническите органи.

За доказване на В. по смисъла на чл. 13 от ЗДДС, ревизираното лице е представило МД №14АТ520300INJY77R8/06.05.2014г. оформена чрез особен митнически представител Х. И Х. И. С Р., V. №АТУ40095400 пред митницата в А.. От представеното копие на митническия документ и превод на български е установено, че няма вписани данни на ревизираното лице като получател на стоките. За изпращач е вписан ЧАЙНА Т. Т. КО Л., за получател е вписан [фирма].

Представено е писмо от 22.05.2014г. издадено от Б. /Федерални митнически служби/ Митническо бюро, отговорен служител Т. Грил, овален печат на Митническа служба Л. В. 4020, относно Уведомление за промяна, в съответствие с чл. 293 на Федералната Данъчна служба /ФДС/, с което на основание чл. 293 на ФДС 660/1989 се променя МД14АТ520300INJY77R8 и по-конкретно Поле 8 /Получател/ EORI № BGA131470344ZZZZI, [фирма] /BG E. EOOD/ ул. Сребърна, 21, ет. 4, BG 1407, С..

Представена е товарителница от 15.05.2014 г. от превозвач „К. и Н.“ с транспортно средство камион NW41OR, превоз на 1929 пакета електронни стоки в контейнери. Предварително писмено потвърждение от 01.05.2014г. от получателя на стоката [фирма], окончателно писмено потвърждение от 30.05.2014г. за получаването на стоката по товарителница с поръчка №14/30-0506/017 по МД14АТ520300INJY77R8, реф. №1830-4366-404.011, фактура №[ЕГН]/15.05.2014 г. за извършени разходи по доставката на стоката /локални разходи, морско навло, такса проверка, транспорт до място за инспекция, митнически задължения внос/ на обща стойност 8 618,07 евро. От жалбоподателя е представена и фактура №415/30.05.2014г. за последваща реализация към клиент А. I., I..

Органите по приходите са приели, че е налице разваляне на сделките между [фирма] в качеството на изпълнител и [фирма] в качеството на възложител за доставка на стоките /електронни компоненти/, тъй като стоките са доставени от трето лице. Посочено е, че при разваляне на сделката данъчният кредит в общ размер на 77 923,53 лв., представляващ общата сума на ползвания данъчен кредит във връзка с авансовите плащания към [фирма], следва да се коригира на основание чл. 78 от ЗДДС за м. 05.2014г. – когато е сключено процесното тристранно споразумение и когато стоките са доставени от друг доставчик. На основание чл. 78 от ЗДДС, във връзка с чл. 79 от с.з. ревизиращият екип е извършил корекция на ползвания данъчен кредит в общ размер на 77 923,53 лв. по фактури №[ЕГН] от 29.03.2013г., №[ЕГН]/31.07.2013г., №[ЕГН] от 29.11.2013г., издадени от [фирма] в м. 05.2014г.

2.Относно фактурираните доставки от [фирма].

Жалбоподателят е приспаднал данъчен кредит по 13 фактури, издадени от [фирма] за м. 08.2016г., м. 10.2016г. и м. 11.2016 . в общ размер на 136 792,85 лв. с предмет „авансови плащания“.

От доставчика са представени исканите документи на 15.01.2019г. Съгласно писмените обяснения стоката все още не е доставена от доставчик, установен в Х. К., с който дружеството има сключено рамково споразумение /приложено към документите/. Първоначално, основната причина за забавянето е, че доставчикът от Х. К. е изпитвал сериозни затруднения в набавянето на продукта, поради голямото търсене. Във връзка с това са удължени сроковете за доставка, за което са подписани Анекси. Поръчаното оборудване е било предназначено за газопроводи, финансирани и изградени от руски компании, които след кризата в К. са попаднали в списъка с международните санкции. Това забавя доставката и до днес. Имат уверение от доставчика им, че при отпадане на санкциите, стоката ще бъде доставена незабавно.

За извършеното разплащане са представени хронологии на сметки от група 50 и за част от фактурите – банкови извлечения от ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА. За отразяването им дружеството е представило оборотна ведомост; главна книга на сметка 411, 304, 4012, 40221, 4531, сметки от група 50.

Представена е оферта от [фирма] относно газови датчици и модеми на обща стойност 683 710,00 лв. без ДДС и поръчка от [фирма]. Съгласно Рамково споразумение №1004 от 30.09.2016г. между страните е сключено споразумение за доставка на компютърно оборудване и офис техника за сума, не по-малко от 350 000 евро на всеки 6 месеца съгласно ценовите оферти и писмена заявка. С Анекс от 30.09.2017г. срокът е удължен с 1 година.

Представен е Договор №0001/2016 от 03.10.2016г. с Т.-G. Н. К. D. С. L., V. №22/59881267 за доставка на компютърно оборудване и офис техника съответстващи на позициите от Р. споразумение №1004/2016 между [фирма] и [фирма].

В отговор на връченото ИПДПОЗЛ от ревизираното лице е представена обяснителна записка от 24.01.2019г. относно [фирма]. Управителят на ревизираното лице е заявил, че [фирма] е възложител за доставка на специфично техническо оборудване. Доставката е забавена и след удължения срок, чрез Анекс, са предявени претенции за неустойки към [фирма] на база чл. 15 от Р. споразумение. Сключено е ново споразумение, в което доставчикът се задължава да заплати неустойката, както и да достави стоката, най-късно до шест месеца от датата на споразумението. Техническото оборудване, предмет на доставката, ще бъде използвано в строежа на газопровода на територията на България, продължение на „Турски поток“ от турската

граница до С.. Представено е Рамково споразумение №1002/2014 с възложител [фирма]. От [фирма] са представени Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване №1002/14.01.2014г., Протокол от 15.01.2015г. / преди авансовите плащания към [фирма]/ за прекратяване на Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване, Съгласно писменото обяснение, Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване №1002/14.01.2014 г. е подписано със срок от три години и влиза в сила единствено след номинация на консорциума, в който [фирма] е участник за търга „Преносен газопровод Ю. поток“, като главен изпълнител, или при подписване на договор за подизпълнител на работи от посочения търг с главния изпълнител. Поради прекратяване на търга „Преносен газопровод „Ю. поток“, между двете страни по Р. споразумение не е имало доставка на стоки и съответно извършени разплащания.

Допълнително с писмо вх. №К.-570#1/12.02.2019 г., във връзка с издадените фактури за авансови плащания, от ревизираното лице са представени Рамково споразумение от 15.08.2016г. за възлагане на доставка на датчици за газопроводи за отчитане на обем газ, IP модеми, други периферни и телекомуникационни устройства за срок от четири години на стойност не по-малко от 900 000,00 евро между ОД „РЖД И.“, регистрирано в [населено място] в качеството на възложител и [фирма] в качеството на изпълнител и Споразумение с доставчик [фирма] към Рамков договор №1004/2016, както и Поръчка от [фирма].

Във връзка с издадените фактури за авансови плащания от ревизираното лице и от доставчика [фирма] са представени банкови извлечения, от които е установено, че са извършвани ефективни плащания по банков път.

Установено е, че [фирма] е наредило по сметка на [фирма] сума в общ размер на 820 757,05 лв.

[фирма] е наредило по сметка на Т.-Г. Н. К. Д. С. Л., V. № 22/59881267 сума в общ размер на 595 489,34 лв.

Органите по приходите са посочили, че няма данни ревизираното лице да е търсило нови клиенти, извън горепосочените. Отбелязано е, че санкциите спрямо Руската федерация от страна на ЕС са въведени през 2014 г., т.е. много преди извършване на авансовите плащания към [фирма], сключване на Р. споразумение със същото дружество, както и преди сключване на Р. споразумение с ОД „РЖД И.“, [населено място]. Прието е, че още към момента на извършване на авансовите плащания данъчното събитие е било несигурно, предвид руските клиенти и наложените санкции спрямо Русия.

На следващо място, ревизиращият екип е установил, че във всички фактури, издадени от [фирма] като МОЛ е посочено лицето – Д. С., което е вписано като управител и едноличен собственик в Търговския регистър към на Агенция по вписванията на 29.09.2016 г. Същото не е било назначено и на трудов договор в [фирма] към датите на издаване на фактурите, преди извършеното вписване.

Представената оферта от [фирма] е от 22.08.2016г. Същата е подписана от лицето – Д. С. – Търговски отдел. Представената поръчка от страна на [фирма] е от 24.08.2016 г. и е адресирана до Д. С., Р. споразумение между [фирма] и [фирма] от 30.09.2016 г. са подписани от страна на [фирма] отново от Д. С.. Органите по приходите са посочили, че положените подписи от лицето върху описаните документи и спесимена на подпис публикуван в Търговския регистър са видимо различни.

Ревизиращият екип е достигнал до извода, че към датите на извършване на авансовите

плащания, данъчното събитие е несигурно и ревизираното лице няма как да не знае това, предвид наличието на наложени санкции спрямо Руската федерация от страна на ЕС още през 2014г. От друга страна е посочено, че е налице кореспонденция между двете дружества /оферта и поръчка/, която е водена с лице без представителна власт в [фирма]. Ревизиращият екип е приел, че доколкото в конкретния случай към датите на извършване на авансовите плащания данъчното събитие е несигурно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 7 от с.з., за ревизираното лице не възниква право на данъчен кредит в размер на 136 792,85 лв. по издадените фактури от [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок за оспорване и е допустима.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

Настоящата съдебна инстанция намира, че Р. акт е издаден от компетентен орган, в рамките на неговите правомощия, като при издаването му не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, които да са съществени до степен да ограничат правото на защита на ревизираното лице. Спазени са разпоредбите на ДОПК, регламентиращи извършването на ревизия и събирането на доказателства. Правилно е приложен и материалният закон.

1.Относно корекцията на ползвания данъчен кредит в размер на 77 923,53лв за платени аванси по издадени фактури от [фирма].

Съгласно чл. 78, ал.4 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане в данъчния период, през който се разваля доставката, по ред, определен с правилника за прилагане на закона, независимо дали авансово платената сума му е възстановена, прихваната или уредена по друг възмезден начин и дали доставчикът му е издал кредитно известие.

В случая, това задължение ревизираното лице не е изпълнило, поради което правилно при ревизията е коригиран през м. 05.2014г. ползваният от него данъчен кредит по аванси от 2013г., платени на [фирма]. [фирма] е заплатило на [фирма] общо 199 208,33 евро, но последното дружество не му е доставило предварително платените стоки. ЕС Д. К. 2013“ Е. не е представил на ревизиращите никакви документи при извършената насрещна проверка. Сделката между двете дружества е била развалена с подписването на тристранно споразумение от 31.05.2014 г, в което друго дружество С. Т. Т. Со L., регистрирано в А. се е задължило да достави стоки от същия вид. Установено е, че [фирма] е получило от С. Т. Т. Со L. стоки по МД №14АТ520300ІNЈY77R8/ 06.05.2014г. на стойност 272 057,13 евро под митнически режим 4200 и Въз основа на инвойс №[ЕГН]/27.03.2014г. е издаден Протокол №11/ 27.03.2014г. за осъществен В. на стойност 532 097,50 лв. и начислен ДДС 106 419,50 лв. Законът разпорежда, че ползваният данъчен кредит по аванси следва да се коригира независимо дали авансово платената сума е възстановена, прихваната или уредена по друг възмезден

начин и дали доставчикът е издал кредитно известие, следователно неоснователно ревизираното лице претендира, че е уреждайки отношенията си с подписване на споразумение за В. с трето лице, не дължи корекция на данъчния кредит, ползван през данъчни периоди м. 03.2013г., м. 078.2013г. и м. 11.2013г. Още повече, налице са данни в решението на директора на дирекция ОДОП, че ревизираното лице е ползвало за същата стока и право на приспадане на данъчен кредит въз основа на Протокол №11/27.03.2014г. за осъществен В. на стойност 532 097,50 лв. и ДДС 106 419,50 лв. по инвойс №2014-000256/27.03.2014г., тъй като протоколът е включен в дневник продажби и покупки за данъчен период м. 05.2014г.

2. Относно приспаданията данъчен кредит по 13 фактури за авансово плащане с издател [фирма] през м. 08, 10, и 11.2016г. в размер на 136 792,85лв.

Спорът във връзка с ползваният данъчен кредит за авансови плащания по фактури, издадени от [фирма] следва да се разглежда в светлината на Решение на съда на ЕС от 31.08.2018г. по съединени дела C-660/16 и C-661/16. Съгласно диспозитива на това решение, членове 65 и 167 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006г., относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главните производства правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, свързан с плащането на аванс, не може да бъде отказано на потенциален купувач на въпросните стоки, когато този аванс е платен и получен и когато към момента на плащането всички релевантни елементи на бъдещата доставка са били известни на въпросния купувач и доставката на тези стоки тогава е изглеждала сигурна. Такова право обаче може да бъде отказано на въпросния купувач, ако бъде установено с оглед на обективни елементи, че към момента на плащане на аванса е знаел или не е можел логично да не знае, че осъществяването на доставката е било несигурно.

Не може да се приеме, че към момента на плащането на аванс в размер на 820 757,05 лв. /с ДДС/ всички релевантни елементи на бъдещата доставка са били известни на купувача и доставката на тези стоки тогава е изглеждала сигурна за [фирма], който е приспаднал данъчен кредит по аванса. [фирма] /клиент на ревизираното лице, съгласно Рамково споразумение №1002/14.01.2014г./ е прекратил доставката на поръчаното техническо оборудване повече от година преди извършеното плащане от [фирма] към [фирма]. От представеното писмено обяснение, Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване №1002/14.01.2014г. е подписано със срок от три години и влиза в сила единствено след номинация на консорциума, в който [фирма] е участник за търга „Преносен газопровод Ю. поток“, като главен изпълнител, или при подписване на договор за подизпълнител на работи от посоченият търг с главният изпълнител. Поради прекратяване на търг „Преносен газопровод Ю. поток“, между двете страни по Р. споразумение не е имало доставка на стоки и съответно извършени разплащания. На 15.01.2015г. е подписан Протокол за прекратяване на Рамково споразумение за доставка на техническо оборудване №1002/14.01.2014г., а процесните фактури са издадени през 2016г., като независимо, че ревизираното лице е било наясно, че доставката към

последващия клиент няма да се състои, е сключило със [фирма] договор за доставка на 30.09.2016г. на електронни компоненти датчици за газ, IT модеми и др., които представляват специфична, с оглед на приложението и реализацията им стока. Превел е по банковата му сметка сума в размер на 820 757,05 лв. /с ДДС/, без да има по преписката данни, че [фирма] има реална възможност и технически капацитет да организира доставката на строго специфични електронни елементи. Както от жалбоподателя, така и от [фирма] не са представени доказателства за конкретни уговорки по отношение на предмета на бъдещите доставки и начина на извършването им. Рамково споразумение от 15.08.2016г. с „РДЖ И.“, [населено място] не следва да бъде обсъждано, тъй като е неотнормимо. От значение е обстоятелството, че и към настоящия момент стоката, авансово платена през м. 08, 10, и 11.2016г не е доставена и са налице изискванията по т. 49 и т. 51, посл. абзац от Решение от 31.08.2018г. по съединени дела С-660/16 и С-661/16. За [фирма] не се доказва наличие на ресурси и капацитет, за да може да извърши реално фактурираните и авансово платени работи. Правилно е прието от ревизиращите, че са издадени фактури от дружество, за което не се доказва, че е фактически доставчик по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗДДС, поради което и жалбоподателят неправомерно е ползвал право на данъчен кредит по 13 броя фактури за авансово плащане с издател [фирма].

С оглед изложеното, жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а РА потвърден като законосъобразен в оспорената част на установените задължения по ЗДДС.

Поради горното, жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да се отхвърли, като не ответника при този изход на делото и на основание чл.161, ал.1 от ДОПК се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 5431/пет хиляди четиристотин тридесет и един/ лева, представляващо размера на минималното възнаграждение за един адвокат, изчислено съобразно материалния интерес по делото.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал.1 от ДОПК АССГ, Трето отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу РА №Р-22002218005168-091-001/06.06.2019г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №116/22.01.2020г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който на дружеството допълнително са установени задължения в размер на 290 132 лева общо (главница и лихви).

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 5431 /пет хиляди четиристотин тридесет и един/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок.

СЪДИЯ: